

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(ה) גמלא אים אחת תכל
אל ביתי:

גליון הש"ס

נפרא אליהוה. עין
ירושלם פ"ט דגללים ושם
לחם בשמי לטון קלח:
יום השם לחלה
הבונה. נתחנה חסין
ח"ב סימן קס"א הביא
סוגיא זו משם לתמיד של
בין הפרדים משם לחלה
מנחה. ועין נתחנה
הרמ"ע סימן י"ד:

מוסף רע"י

[illegible]

החליל פרק חמישי סוכה

יש מהם אומרים. היינו חושבנחם דמחנ' שמטנין להקדיש על קר: אלו חסידים. כל חסיד היו חסיד מעיקרו: שלא ביישם כו'. שלא עברו עברה בילדותו לבייש את וקוחותו: אם אני כאן הכל כאן. דורש היה לרבים שלא יחטאו בשמו של הקדיש אם אני

כֹּהֵן הֵכֵל כֹּהֵן כֵּל זֶמֶן שֶׁאֵין חֶפֶץ בְּבִית
הַקֹּדֶשׁ וְיִצְחָק שְׂרָיָה ז"ל יֵהָא כְּבוֹדוֹ
קִיָּם וְיִצְחָק הֵכֵל כֵּל וְאֵם מִתְחַלֵּה
וְאִסְתָּהן שְׂרָיָה מִן יֵהָא כֹּהֵן הַכִּי
גִרְסִין בְּחֻסְפָּתָהּ הוּא הִיָּה אֹמֶר
לְמָקוֹם שֶׁאֵין אֹהֶב שֶׁסְּרָגְלִי מוֹלִיכִים
אוֹתִי אִם אִתָּה הֵכֵל לְבִיָּהּ. וְנִרְאֶה לִי
שֶׁאֵין כֹּהֵן לִירֵךְ לְגוֹרֶסֶק כִּן מִשּׁוֹם
לְחֹמֶר ר' יוֹחֵנָן שְׂמָרָה גְּרָוִיָּה דְּבִר
לְיֵשׁ כ"ו וְאִלּוּ גִרְסִין לִיָּה מִזֵּי
שִׁיבָה דְּר' יוֹחֵנָן הֵכֵל: שְׁלֵמָה עַל
פְּנֵי הַיָּם. שְׂחֻכְתָּהוּ רֹאשׁוֹ וְהִטְלִיָּהוּ
לְמִים וְהִכְרִיב שְׂהוֹר וְחָמַר וּפְגַעוּ וְכִי
עֲשִׂיָּו לְסַטְמִים כִּינֹאֶה ז"ל: אֲחֵרָה לֵה
עַל דְּאִסְטָס אִסְטוֹר. עַל שְׂהֻכְתָּה
גְּלִגּוּלֹת שֶׁל אֲחֵרִים בְּיָמֵי אִסְטוֹר
אִיִּפּוֹר אֲחֵרִים עֲשִׂיָּו: לְסוֹף מַעֲשִׂיָּין
יִשׁוּפּוֹן. עוֹד יֵהָא יוֹס לְיִצְחָק גְּלִגּוּלֹתָם
שֶׁל אֵלֹי שְׁהִרְגוּ: לְאֲחֵר דְּמִתְבַּעֵי.
לְמָקוֹם שְׂנֵגֹר עֲלֵיו לְמוֹת ז"ל מִשֶּׁס הוּא
מִתְבַּקֵּשׁ לִיטוֹל שְׂמֻחָתוֹ: פָּתוֹן מוֹבִילִין
יָהִי. לְסַס רְגֵלֵיו מוֹלִיכִים אוֹתוֹ:
ר' יוֹס. עוֹד יֵהָא עַל שֶׁסִּי יוֹסִים קִרִּי
לָהּ הִכִּי: אֲלִיטוֹרֶף וְאִתָּה. פָּסוֹק
הוּא בְּמִלִּים שְׂהוֹ סוֹפֵרִים לְשֻׁמָּה:
דְּאִסְ כְּעוֹ מִינָא. אֵלֹו מִתְבַּקֵּשִׁים
מִמֵּינָה מַעֲלָה שְׂהִיָּע וְזִמְס לְמוֹת וְלֹא
יָהִי יִכּוֹל לִיטוֹל שְׂמֻחָתוֹ כִּי שֶׁלֹּא גִנּוֹר
עֲלִיָּהם לְמוֹת ז"ל אִם בְּשַׁעַר לֹח:
מִפְּרִיָּהוּ. שְׁלֵמָה: לְשַׁעֲרִים. לְשִׁדִּים
שְׂהוֹ הִיָּה מִלֵּךְ עֲלִיָּהם כְּדִכְתִּי (וְהִיָּה
כְּסִי) וְיִשַׁב שְׁלֵמָה עַל כִּסֵּא ר' לְמִלֵּךְ
שְׁמֵלֵךְ עַל סְטִילֵיָּהוּ וְעַל הַמַּחְתּוּמִּים: אִם
אֲמַסְיָהוּ לְמַחְוֹל דְּלוֹ. עִיר שֶׁאֵין
מִלֵּלֵךְ הַמוֹת שׁוֹלֵט בְּחֻכָּה כְּדִלְמִרִין
בְּחֻכָּה (דְּק מו:): עֲרִיבִין כִּיָּה. לְשִׁמִּים
מַעֲלָמֵךְ עֲרִיבֹתוֹן וְמוֹלִיכִין אוֹתוֹ לְמָקוֹם
שְׂמֻחָתָם שֶׁסִּי גְּוִלִּיָּה. שֶׁל שְׂמִי
דִּיָּו וְשִׁעֵן עֲלֵיהֶן עַד שְׂשׂוּהָ וְיִשַׁק
עַל הַרְפָּה לְקִיָּם שֶׁל שְׂאֻמֶּר ר' רִזִּי
שְׂדִיךְ אִתָּה אֲבִיָּה (וְהִלִּים קו:)
וְזוֹ קִידָה. הַלְּחֹמֶרֶה בְּכֻמְיִים לְחֹמֶר
מְרִיָּה קִידָה עַל אִפְסִים אֵין לֹא לְהַשְׁמִיטָה
לְהִיָּע לְחֹרֶךְ גּוֹפֹה אִלָּה פְּנִיָּו בְּלִבֵּי
מִי שְׂדִיעֵי וְיִכּוֹל לְעֲשׂוֹת כִּן וְיִמְדוֹרֵו
שֶׁל כִּדָּה שֶׁמִּשְׁעוֹן לֹא הִיָּה אִתָּה מְטוֹדִיר
עוֹרָה יִכּוֹל לְעֲשׂוֹת כִּן אִלָּה הוּא:
אִיִּטְלַע. נַעֲשֶׂה חִיגֵר לְפִי שְׂכֻשׁוֹקֶף
גּוֹפֹה מִלְּזוֹלֵו וְאִיִּטְלַע נַעֲשֶׂן עַל דִּיָּו
בְּחֻכָּה לְדִמּוֹף גּוֹפֹה מַעֲלָה מִנֵּלֵךְ לֹא
לָשׁוֹן וְקִיִּפְסוֹ עַד מַתְנִיָּו. יְעִיָּה. חִרּוֹק
לָשׁוֹן כְּמַתְנִיָּו קִשָּׁת (גְּרֵאשִׁית כֹּה): הִיָּה

דברים. במס' חנוכה (דף כה.) עלית רשבת לך במרוס ואי אחא משגיח ע
בדאמרין במסכת שבת (דף נג.) נפל מורא חדד במינא: קמים דרבי.
ובחוליו בדאמרין בגדרים (דף נב.) יומא דמחין לבי רבי אחי פורענא
מלאים יין ואזי כי נשפך: רבי יהושע בן חנניה. מן הלויס מטה
למיע אר' ר' יהושע בן חנניה בהנפא לנחום: מלקין אותה.
העמוד של אבן שהוא של ובה שאף זה נכשב על דבר שאי
דוהה מכות וטבון שמחו בו: בששה שפסא דוד שימין. ולא
תמלחו עפר ארצות ויכרן לבתמן: פסא סהמא. קף הדיוס
א"ל: רב חסדא לדידיה הוואי לאדכרנו הכי יאמרמי: מי איבא דרבי

בג.

אשה היתה בוררת חיצין לשפחת בית השואבה. נירושלמי
פרקי הילך גוררס הארכא מעילה דשמן ופחילה היו של
קדש ומשני דקול ומראה וריח אין בהן משום מעילה וקשה דבפרק
ג' שעה (פסחים 97 ב. ו.) וס' אמרין עלה מעילה הוא לריכא הא

אִסְרָא אִכָּא וְיִלְדָּה דְּבִרְתָּהּ לֹא דִּוְקָה
אֵלָּא כְּלוּמַר הִיאָה יְכוּנָה לְבִרְרָה
מְרֻבָּה אִוֵּר: **אם** אֵי כֹהֵן יִפְרֹשׁ
בְּקוּטֶרֶס שֶׁהִיא הֵלֵל אִוֵּר בְּשֹׁמֶר
שֶׁל הַקֹּהֵן אֵלָּא בִּירוּשָׁלַיִם מִשְׁמַע
שֶׁהִיא אִוֵּר עַל עֲלֻמָּה דְּכִרְפִּין וְלִקְלוּסִין
הִוא רִצְרִץ כְּלוּמַר וְכִי הִיא רִצְרִץ
לְשֹׁמֶר וְהַמִּכְבִּי אֵלָּא אֲלֵפִין יִשְׁמְשִׁינָהּ
וְיִשְׁנִי דְּנִכְנַד יִשְׁמְשִׁינָהּ הִוא אִוֵּר וְחִבִּי
עָלֶיהָ קִילוּסָן שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִן הַכֹּל שֶׁנֶּאֱמַר
(שְׁמֹרֶת כ ג) וְנִעְשִׂי וְנִמְרִיתִי יִשְׂרָאֵל
וְכַמִּי (הַפֶּסֶק כז) וְחַתָּה קִדּוּשׁ יִיבֹשׁ
מִלְּטוֹת יִשְׂרָאֵל וְיִמְחִיבֵהָ אֵל קִדְּמָה אֵל
אֲחֵה תִּבְנֵה אֵל בִּימֵי אֵי אֵלָּא אֵל בִּיתָן
לֹא אֲשַׁכֵּר אֵלָּא בְּשִׁיעִיה דְּהֵא דִּרְשִׁי
לִיה מִדְּמַכְבִּי כָּל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אִזְכִּיר
אֵת שְׁמִי אֵלָּא אֵלֶיךָ וְיִבְרַכְמִי:
רבי

שצפה על פני המים אמר לה על דאמפת אמפור
ני יוחנן גרלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה לאתר
הנה הנהו תרתי כושאי דהוו קיימי קמי שלמה²² אליחורף
ם שלמה הוו יומא חד חזיה למלאך המות דהוה
בת א"ל דקא בעו מינאי הני תרתי כושאי דיתבי הכא
מנו למחוזא דלון כי ממו למחוזא דלון שכיבו למחר
קברה א"ל אמאי בדיחת א"ל באתר דבעו מינאי
שלמה ואמר גרלוהי דבר איניש אינון ערבין ביה
ליחן יתיה תניא²³ "אמר ר' עקיבא שמעון בן גמליאל
ת השואבה היה נוטל שמנה אבוקות של אור וזורק
ענות זו בזו וכשהוא משתחוה נועץ שני גודליו בארץ
הזורק ואין כל בריה יכולה לעשות כן וזו היא קידה
רבי ואיטלע והא גרמא ליה והאמר רבי אלעזר לעולם
פי מעלה שהרי אדם גדול הטיח דברים כלפי מעלה
גרמא ליה לוי הוה "מטייל קמיה דרבי בתמני סכני
א בתמניא מוגי חמרא אביי קמיה²⁴ (דרבא) בתמניא
ביעי תניא אמר ר' יהושע בן חנניה כשהיינו שמחים
ראינו שינה בעינינו כיצד שעה ראשונה תמיד
משם לקרבן מוסף משם לחפלת המוספין משם לבית
שתייה²⁵ משם לחפלת המנחה משם לחמיר של בין
מחת בית השואבה איני²⁶ והאמר רבי יוחנן "שבועה
מלקין אותו וישן לאלתר אלא הכי קאמר לא טעמנו
אכתפא דהרדי²⁷ חמש עשרה מעלות אמר ליה
גון דהוי קמסדר אגרתא קמיה א"ל "שמיע לך הני
גד מי אמרם דוד א"ל הכי אמר רבי יוחנן בשעה
תהומא ובעי למשטפא עלמא אמר דוד חמש
הכי חמש עשרה מעלות יורדות מיבעי ליה אמר
אלתא²⁸ הכי אתמר "בשעה שברה דוד שיתין קפא
עלמא אמר דוד מי איכא דידע אי שרי למכתב שם
אחספא

אחסון

יִצְחָק: הֵא וְהָ גֵרָמָה לִיָּהּ. וְעָנָה בְּחַטָּאתַי דְּכִרְסִי וְעָנָה בְּשַׁעַת הַמֵּאוֹרֶשׁ
מִי שֶׁהִיא נִשְׂאָה וּמִכְבִּדִין אוֹתוֹ לְשִׁמּוֹ שֶׁהִיא דּוֹלָג תְּמִיד בְּלִבָּהּ יִשְׂרָאֵל
לְעֵלְמָה: שְׂבוֹר מַלְכָּה. מִלֵּךְ פֶּרֶם הִיא: מוֹזִי חֲמֶרָה. כּוֹסוֹת וְזִיכֵּר
עֲרֵיעֵי הָיָה דְּלִמְדָּה בְּעִירָהּ (דף יא:). וְכִכֵּר הָלֵךְ אִתִּי כֵּן וְהוֹדַגָּה
בְּעֵינֵי לְשׁוֹ וּמִשֶּׁהָ שִׁלְתָּ שְׂבוּעָה מִפְּנֵי הִיא הִיא כִּנְשֵׁה עַל
וְכִשְׁבוּעוֹת (דף כט:). חָנָן דִּלִּיעִי שְׂבוּעָה שׁוֹא וְחִיִּיעִי עַל
וְיִרְאָה לִיָּהּ שֶׁמִּשְׁשֶׁת יְמֵי בְרָשִׁית בְּנִדְלָהּ וְאִי קְבוּרָה לִיָּהּ שֶׁמֶה
לְמַעֲמָהּ וְיִרְאָה. וְיִרְאָה הַבְּרָלָה מִתְרַגְּמִין וְקִפְּסָה פְּרוּלָה (וּמִלֵּס ב' ו')
ו'. דִּיד לֹא הִיא מוֹרֶה הַלֵּכָה בְּפִנֵּי רִבּוֹ אֲחִיתּוֹפֶל וְהִיא הִיא שֶׁסִּ:

אֲחִסָּפָה

עין משפט
נר מצוה

י"ג א ת"י פ"ה מהלכות
שבעות הלכה כ' קמג
לאוין רלח טוש"פ י"ד סימן
רלו סעיף ד:

תורה אור השלם

1. מִזְבֵּחַ אֶרְמֶה תַעֲשֶׂה
לִי חֹכְמָה וְעִלְיָה אֶת
עֲלִיתָיו וְאֶת שְׁלִמָּיו אֶת
צִנּוֹר וְאֶת בִּקְרָךְ כָּל
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכֹּר אֶת
שְׁמִי אָבֹא אֵלָיו
וּבְרַכְתִּיו;
2. אֵלֶיךָ וְאֶחָיו בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל סָפְרִים וְיוֹשֻׁעַ
כֵּן אֶחָיו הַמִּזְבֵּחַ;
מַלְכִים א ד ג

רבינו חננאל

[illegible]

א) גיל דל"ז יש מהן אומרים
וטר' אלו חקידים ואנשי מעשה
יש מהן אומרים וטר' אלו
פעלי תשובה כג"ל וע"י
בתוספתא וירושלמי וברש"י
כאן ובקמ"ע.